

Ein parodi

Oddagrein

Landssjúkrahúsið varð í síðstu viku meldað fyri at hava brotið eina kunngerð um, hvussu vandamikið burturkast skal beinast av vegnum. Tað er at fegnast um, at heilsu- og umhvørvisnevndin hjá Tórshavnar býráði kom til hesa niðurstøðu, tí um ikki okkurt politimál um dálking ikki tekur seg upp við ávísium millumbili, veksur líkasælan at halda reglur og lógir, sum viðvíkja náttúruni og umhvørvinum.

Hetta málið vísir okkum, at eisini týðandi almennir stovnar lata vera við at halda umhvørvislógina og kunngerðir, sum eru gjørdar við heimild í lógini. Eisini vísir hetta málið okkum, at stovnar og persónar eru og ov lítið tilvitandi um umhvørvismál, og at stovnar og myndugleikar á hesum øki eru undirmannaðir.

Eftir lógini er tað greitt, at kommunurnar hava eftirlit og ábyrgdina við teimum virkjum og arbeidsplassum, sum eru í kommununi, samstundis sum Heilsufrøðiliga Starvsstovan hevur tað yvirorðnaða eftirlitið. Men vit vita, at tær flestu kommunurnar hava ikki orku og møguleikar at hava nakað nevnið eftirlit.

Hinvegin ber til at kunna virki og arbeidsplass um, hvussu lóg, reglur og kunngerðir skulu haldast, og hvussu vandamikið burturkast skal latast innsavningini hjá IRF ella KOB. Verður reglurnar ikki hildnar, má eitt eftirlit gera virki og arbeidsplass varug við stóðuna.

Lívið í Føroyum hvílir alt sum tað er á náttúruni - ikki bara hvøðsvinnan, men eisini tann týðandi alivinnan og alt jarðarbrúkið. Tí mugu vit vera tilvitandi um umhvørvið, og hava ein so framkomman burturkast- og endurnýtslupolitik, at dálkingin verður mist møgulig. Annars gera vit herðarpið um "heimsins reinasta havumhvørvið" til skammar.

Spurningurin er so, um landsmyndugleikarnir sýna hesum táttu nóg stóran áhuga. Dømið um, at IRF fek onga játtan til endurnýtsluáttak, vísir, at landsmyndugleikarnir taka ikki henda spurning í nóg stórum álvara.

Tað aktuella málið við Landssjúkrahúsinum er óivað bara eitt av mongum málum um, at reglur ikki verða hildnar. Tað var gott, at hetta brot varð avdúkað. Nú mugu vit bara vóna, at teir túsundtals litrarnir, sum eru farnir í kloakkskipanina hjá Landssjúkrahúsinum, ikki hava dálkað havumhvørvið harumvegir.

Men í sjálvum sær er tað einki annað enn ein parodi, at føroyska heilsuverkið verður meldað fyri at hava brotið reglur við atlit til umhvørvisvernd.

Sosialurin

Lesarabrøv:

Til fimleikafelagið »Ljósið«

Eg vil við hesum harðliga mótmæla framferðina í sambandi við útveljingina av smágentum til úrvalslíð felagsins.

Soleiðis fór útveljingin fram:

20 gentur vóru bodnar at mótta til útveljingina.

Dóttir mín fekk eitt brev heim við sær, har tað stóð, at 20 gentur fóru at vera til útveljingar, men bert 16 fóru at vera valdar út. 12 til úrvalslíðið og 4 eyka. Aftaná nógvg togtoðar endaði tað við, at dóttir mín fór. Mær dámdi tað einki, tí eg grunaði ilt, men tá var ov seint at steðga, tí hon hevði sæð brævið og fingið boðini.

19 gentur møttu. 16

vórðu valdar, nevnið vórðu rópt upp — ein fyri og onnur eftir — gleði og gleimur hjá teimum útvaldu, men har 3 stóðu eftir við ongum, dóttir mín var ein teirra. Onkur fór at gráta. Hesar, sum stóðu eftir, vóru 10 og 11 ára gamlar.

Eg skilji ikki, at eitt fimleikafelag við ábyrgd fyri so nógvgum børnum, fær seg til at gera tilíkt. Eg kundi góðtikið tað, um tað hevði verið umvent — at 3 út av 19 vóru valdar út. Venjarnir, sum velja út og venja úrvalslíðið, eru tær 16 ára gamlar, tær eru alt ov ungir til at hava so stóra ábyrgd.

Oman á tað heila kom so, at tá eg so ringdi til formannin at klaga um fram-

ferðina, tók hon orðið av mær, og harmaði ljótu framferðina hjá felagnum og segði, at hon skuldi áleggja venjarunum at taka hesar 3 vrakaðu genturnar við á líðið sum plástur upp á sárið. Dóttir mín var ovurtegin um tað, og gleddi seg stórlega. Seinni tók formaðurin tó lyftið í seg aftur. Sostatt hevur verið viðbrot oman á vónbrot.

Hevði eg vitað betur, hevði eg ikki latið dóttirina gingið hjá felagnum. Hon hevur einaferð verið vald til úrvalslíðið, tað var fyrsta árið, hon gekk. Sjálvandi var hon glað og errin av tí, men vit foreldur vórðu als ikki eftirspurd, ella fingi at vita, hvat ið tað kundi hava

við sær av møguligum vónbrotum seinni. Eg sigi fyri meg, at um eg hevði vitað tað, sum eg veit nú, hevði eg noktað at latið dóttur mína í klórna á slíkum so hjartaleysum og ábyrgdarleysum felag.

Vónandi fær hetta lesarabrevið ikki kediligar avleiðingar fyri dóttur mína, henni dámar væl at ganga til fimleik og vil ikki skifta felag, sjálv um eg havi spurt hana, men kanska kann hetta, sum eg havi fort fram, fáa tykkum í »Ljósinum« at hugsa tykkum um, og gera útveljingina minni hjartaleysa í framtíðina.

Tove Askham

Hava onga avtalu um karensdagar

Í fimmaranum herfyri varð nevnt, at handverkarafelagini høvdu fingið eina avtalu um karensdagar við í sáttmálanum við meistarnar. Hetta er ikki rætt!

Tað einasta, sum vit hava avtalað í sáttmálanum í hesum sambandi, er, at vit hava, saman við meistarnum, stovnað ein sjúkrargrunn, sum eitur Bati.

Bati betalar einum handverkara munin ímillum tað, sum dagpeningaskipanin betalar, og upp til 90% av minstulønini hjá handverkarum. Er sjúkan styttri enn 14 dagar, betalar Bati ikki fyri teir báðar fyrstu dagarnar.

Bara, tá ið sjúkraregan er

longri enn 14 dagar, betalar Bati eisini fyri teir báðar fyrstu sjúkradagarnar, men framvegis ongantið meiri enn upp til 90% av minstulønini. Men Bati betalar ikki longri enn lógin um dagpening fevnir um.

Tá ið handverkari er fyri arbeidsskaða, kemur hann vanliga undir vanlukku-tryggingina.

Men hon tekur ikki við fyrrenn 15. dagin. Í teimum fýrum betalar Bati munin ímillum tað, sum fæst frá øðrum skipanum upp til 90% av handverkaralønini.

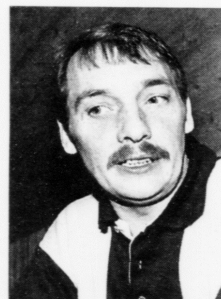
Tey 10 prosentini, sum so eru eftir upp til fulla løn hjá handverkarinum, betala handverkarafelagini og

meistarafelagið helvt um helvt.

Annars halda vit, at tað er sjálvsagt, at vit, sum eru í framleiðsluvinnuni, fáa somu rættindi sum tey alment løntu. Tí tað eru vit, sum tryggja og betala teimum løn, og ikki øvugt.

Skulu vit gera ein líkandi grunn til karensdagarnar, fáa vit trúðupluta umsitning, fyrst Dagpeningaskipanina, Bata og grunn til karensdagar. Teir tveir síðstnevndu vilja verða duplatskatta, harvið økjað lønarbrøvini tvífalt til tærvin hjá grunninum.

Kappingarferið gerst júst ikki betri, og taka vit tí fullt undir við Vilhelm M. Jo-

hannesen formanni í Føroya Arbeidsgevarafelag.

Eyðfinn Petersen,
formaður í Havnar
Handverkarafelag

Stuðulsfjallið, sum bert hevði undanbrekku

Jørgen Niclasen, landsstýrismaður í fiskivinnumálum, er bæði snildur og skemtingarsamur.

Í "Krosskasti" seinasta mikukvöld greiddi hann frá, at stuðulin til fiskivinnuna aldri minkar, tá ið Fólkaflakkurin umsitur fiskivinnumál. "Hetta er próvfast", segði Jørgen, meðan

hann vísti eina strikumynd av tveimum stuðulsfjallum, sum við sínum brøttu líðum, mintu nakað um Mont Blanc og Mont Everest.

Jørgen Niclasen peikaði á myndina og vísti, hvussu Fólkaflakkurin hevði lært allar hinar flokkarnar at ganga undanbrekku í hesum vandamiklu og brøttu fjall-

alíðum.

Landsstýrismaðurin segði tó einki um, hvørjir flokkar høvdu kroyst Fólkaflakkin til at ganga undanbrekku, og av góðum grundum segði Jørgen heldur einki um, hvør hevði fiskivinnumál um hendi, tá ið stuðulsfjallið vaks frá kr. 0,0 upp til fleiri hundrad milliónir kr.

Hvør var tað, sum tá var raskastur til at ganga niðaneftir?

Men Fólkaflakkurin skal kortini hava tókk fyri, at hann nú loksins, saman við øðrum, er gingin við til, at taka síni egnu stuðulsfjall burtur.

Annars meti eg, at allir flokkar eiga at kanna "partapeningssuppskotið" hjá Javnaðarflokkinum nærri. Upps kotið kann lættliga

broystast soleiðis, at talan bert verður um óktan partapening, sum ikki tørvar nakra nýggja umsiting. Alt í uppskotinum, sum minnir um stuðul ella lán, eigur at verða strikað.

Trygvi F. Guttusen

**Lesið eisini Sosialin
á Internetinum**

www.sosialurin.fo